

[Jes Lunde]

den måde kan der blive tale om et gennembrud i indsatsen mod arbejdsløsheden.

SF vil i den forbindelse som vores idé foreslå, at en kontrakt om at tage ledige ind på de skitserede vilkår skal godkendes af de ansatte. Det vil give den hovedlinie, at man ude på arbejdspladserne vil overveje ordningens konkrete berettigelse, hvor der er tale om noget nyskabende, en ekspansion, som ikke umiddelbart kan bære på almindelige præmisser, og at man på den anden side helt oplagt vil blokere en kontrakt, hvis der er risiko for, at den presser ordinær arbejdskraft ud, og det er vel også sådan, vi ønsker linien trukket herinde. De ansatte ude på den enkelte virksomhed må være de nærmeste til at foretage den konkrete vurdering, idet det er dem, der skal leve med konsekvenserne af beslutningen. Man kunne også kalde det direkte demokrati og ansvarliggørelse.

Med hensyn til de mekanismer, der i øvrigt skal etableres som et værn mod misbrug, vil vi gå positivt ind i de kommende diskussioner. Vi vil lytte til de betænkeligheder, der kan anmeldes over for de forskellige modeller, og vi vil se på de konkrete ideer, der kommer, om at løse problemerne.

Endelig skal man selvfølgelig gøre sig klart, at når man laver sådan nogle nyskabelser, er der altid risiko for fejl, men det må bare ikke medføre, at vi ikke tør handle. Derfor kan det måske være klogt at definere en eller anden forsøgsperiode, så vi efter en nærmere aftalt tidsperiode kan gribe ind og rette op på eventuelle vildskud eller eventuelle mangler i de forslag, som vi kommer frem til.

Jeg vil gerne slutte med at understrege, at det er meget vigtigt for SF, at der kommer til at ske noget markant på dette område i løbet af meget kort tid.

Vi er indstillet på en forhandling i januar-februar måned med henblik på at etablere nye ordninger i det tidlige forår. Den velvilje, som udtrykkes i dag, må gøres konkret, for det må ikke løbe ud mellem fingrene på os, så den generelle velvilje aldrig når at blive udmøntet i egentlig lovgivning. Vi skal have gjort det her konkret i løbet af meget kort tid, de ledige kan simpelt hen ikke vente længere på, at denne nytænkning viser sig i praktisk handling, så SF vil presse på for et hurtigt resultat.

Niels Højland (FP):

Som det er sagt af mange tidligere ordførere, er intentionerne bag forslaget positive, og Fremskridtspartiet kan umiddelbart støtte tanken om at give dagpenge- og bistandsmodtagere større bevægelsesfrihed på arbejdsmarkedet. Vi er blot meget opmærksom på de konsekvenser, som de foreliggende forslag vil få, og jeg vil gerne anholde vigtigheden af, at forslagene f.eks. ikke kommer til at virke som indirekte offentlig erhvervsstøtte til enkelte virksomheder og institutioner.

Forslagene er interessante, fordi det, der nu skal ske, er, at de ledige skal frigøres fra den spændetroje, som staten via Folketinget oprindeligt har påtvunget dem. Det, der skete, var, at staten – jeg tror, det var omkring 1969-70 – nationaliserede arbejdsløshedsforsikringerne og i forbindelse med etableringen af disse nationaliseringer skabte nogle meget præcise og ufravigelige betingelser for modtagelse af a-kasseydelse. Det er den socialistiske arbejdsløshedsforsikrings ulemper, der bør gøres op med. Det mest reelle havde været, at man havde turdet være konsekvent og i logisk følge heraf afviklet og privatiseret a-kassesystemet. Hvis man har en privat arbejdsløshedsforsikring, vil der ikke være noget til hinder for, at man i forsikringsbetingelserne aftaler en vis frihed til, at man som arbejdsløshedsforsikret kan virke i en forening el. lign.

Regeringen sagde for tre måneder siden, at den ville tage initiativ til at privatisere a-kassesystemet eller i hvert fald gøre den private andel af a-kasserne større. Statsministeren sagde i sin åbningstale den 1. oktober 1991 følgende:

»Arbejdsmarkedet må i langt højere grad bidrage til finansiering af dagpengeudgifterne. Statens finansiering bør falde tilsvarende. På den måde sikres det, at parterne får større ansvar for at sikre beskæftigelsen. Flere vil komme i arbejde.«

Jeg regner naturligvis stadig med, at denne privatisering vil finde sted. I forbindelse med privatiseringen af a-kassesystemet vil det være fair, om man lod de nye private arbejdsløshedsforsikringselskaber bestemme betingelserne for forsikringerne.

Det kan vel ikke undre, at Fremskridtspartiet i den forbindelse er meget opmærksom på skatterne. De højere skatter skubber folk ud af arbejdsmarkedet. Vi står i en situation, hvor